

ISO 9001:2015

POMORSKI UNIWERSYTET MEDYCZNY W SZCZECINIE

KATEDRA MEDYCYNY SĄDOWEJ

70-111 Szczecin, al. Powstańców Wielkopolskich 72, tel.: 91 4661566

fax: 4661568, e-mail: zmedsad@pum.edu.pl

URS is a member of Registrar of Standards (Holdings) Ltd.

CERT. NR.

10439/A/0001/UK/Po

Dział Obsługi Rady ds. Nauki i Doktorantów
WPLYNĘŁO

29. 12. 2020

RND/RDMM/5920-H-16/20/5/20

Szczecin, dnia 23 grudnia 2020r.

RECENZJA DOROBKU NAUKOWEGO

Aleksandry Borowskiej – Solonyko

z ZMS Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

Droga rozwoju zawodowego i naukowego.

Śledząc drogę rozwoju dr Aleksandry Borowskiej – Solonyko zwracam uwagę, iż wkrótce po zakończeniu studiów i podjęcia pierwszej pracy już wykazywała zainteresowanie zagadnieniami medycyny sądowej. Droga zawodowa i naukowa były i są w przypadku habilitantki ściśle ze sobą powiązane i nierozzerwalne, co można było prześledzić już od początku kariery zawodowej i naukowej, a pierwsze kroki były już na koncie zawodowym podjęte na ostatnim roku studiów. Zatem nie było zaskoczeniem, iż habilitantka rozpoczęła studia doktoranckie podejmując zagadnienie ściśle sądowo-lekarskie, podejmując ważny temat problematyki oceny wieku krwiośrodków podtwardówkowych. Od początku pani doktor Aleksandra Borowska – Solonyko jest związana z Zakładem Medycyny Sądowej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, tam też dwa lata po obronie otrzymała tytuł specjalisty z zakresu medycyny sądowej. I od tego momentu pracuje na stanowisku adiunkta tegoż zakładu. W niedługim czasie dokonała ważnego kroku naukowego i zawodowego a związane to było z rozszerzeniem diagnostyki przez użycie tomografu komputerowego dla Zakładu Medycyny Sądowej w Warszawie. Należy zatem przyjąć, iż był to moment zwrotny w karierze naukowej i zawodowej, bowiem zastosowanie tomografii komputerowej w sposób istotny wpływa na opiniowanie sądowo-lekarskie, ale przede wszystkim pozwala jako metoda nieinwazyjna i dokładana odniesienie się do obrażeń ofiar z różnych zdarzeń. Oczywiście wymagało to rozszerzenia wiedzy z zakresu diagnostyki obrazowej i zastosowanie tej nowej wiedzy do potrzeb medycyny sądowej mając świadomość, jak może to być istotny segment w praktyce sądowo-lekarskiej. Poszerzała swoją wiedzę i zaowocowało to członkostwem ISFRI, a także jest przewodniczącą komisji badań obrazowych w medycynie sądowej. Doświadczenie w nowej dziedzinie zdobywała, zarówno na terenie Polski, jak i podczas kursów zagranicznych. Nowo nabyte umiejętności i wiedza przełożyły się nie tylko na stronę praktyczną sądowo-lekarską ale także rozwój naukowy oparty o diagnostykę obrazową. Zdobywana wiedza i doświadczenie doprowadziły panią doktor Aleksandrę Borowską – Solonyko do osiągnięcia naukowego, które (*Znaczenie w opiniowaniu sądowo lekarskim zmian niewidocznych podczas tradycyjnej sekcji zwłok a rozpoznawanych dzięki zastosowaniu pośmiertnej tomografii komputerowej /PMCT/*) a podstawy

tegoż osiągnięcia stanowiły cztery publikacje (*Gas embolism as a potential cause of death by helium poisoning – Postmortem computed tomography changes in two cases of suicidal helium inhalation; Isolated condylar fractures diagnosed by post mortem computed tomography; Significance of intracranial gas on post-mortem computed tomography in traumatic cases in the context of medico-legal opinions; Transverse process fractures of the thoracic vertebrae-the significance of this injury in the context of medicolegal on high-energy trauma cases*). Już sama tematyka prac wskazuje, że mamy do czynienia z materiałem, który podczas tradycyjnie przeprowadzonych autopsji (sekcji zwłok) mógłby nastręczać znaczne trudności diagnostyczne względnie pojawiłaby się sytuacja nie do zdiagnozowania lub nie do uchwycenia zmian, ale to nie jedyny problem, na który zwraca uwagę autorka, albowiem w wielu przypadkach do oceny zmian w zwłokach tradycyjna wiedza radiologiczna może być zawodna albo wręcz prowadzić do niewłaściwej interpretacji obrazu, co oczywiście podkreśla jak istotne jest posiadanie właściwej wiedzy z obu dyscyplin.

Oprócz wyżej wymienionego ukierunkowanego zagadnienia, któremu poświęciła się habilitantka, prowadziła również szeroko zakrojoną działalność naukową w powiązaniu z innymi dyscyplinami medycyny. Początkowo związane to było ze współpracą i początkiem działalności naukowej w Klinice Położnictwa i Ginekologii Akademii Medycznej w Warszawie oraz Katedrą Anestezjologii i Intensywnej Terapii Akademii Medycznej w Warszawie. Współpraca ta zaowocowała wymiernymi wynikami naukowymi i pracami. W okresie późniejszym po podjęciu pracy w Zakładzie Medycyny Sądowej publikowała szereg prac w powiązaniu z różnymi aspektami klinicznymi, z którymi to dalej współpracowała. W tym jednak segmencie prac naukowych były one już ściśle powiązane z zagadnieniami sądowo-lekarskimi i szeroko ujętą problematyką spotykaną w zagadnieniach sądowo-lekarskich. Doktor Aleksandra Borowska – Solonyko współpracowała nie tylko z klinikami Uniwersytetu Medycznego w Warszawie ale także z jednostkami zagranicznymi tak, jak Uppsala University w Szwecji, a także jako członek the International Society for Forensic Radiology, również w tym zakresie podejmowała współpracę z naukowcami zagranicznymi. Do szerokiej działalności naukowej należy również zaliczyć autorstwo w 12 rozdziałach podręcznika medycyny sądowej. Znaczna część osiągnięć habilitantki była prezentowana na licznych zjazdach i konferencjach zagranicznych. Należy także podkreślić bardzo istotny i znaczący wkład dydaktyczny. Oprócz prowadzenia zajęć ze studentami, wynikającymi ze stanowiska nauczyciela akademickiego. Prowadzi szeroka działalność w zakresie prowadzenia zajęć fakultatywnych oraz jest opiekunem studenckiego koła naukowego przy Zakładzie Medycyny Sądowej AM. Działalność ta skutkowałą publikacją szeregu prac. Współpracuje także z innymi kołami naukowymi, nawiązując do wcześniejszej własnej współpracy z tymi jednostkami klinicznymi. Prowadzi również szkolenia dla prawników, prokuratorów i sędziów. Była również promotorem pomocniczym w rozprawie doktorskiej. Skończyła liczne kursy doskonalące, zarówno w kraju jak i zagranicą,

przy czym 2 ostatnie miały miejsce 2018 r. w Melbourne w Australii. Była także recenzentem prac naukowych wydawanych w Archiwum Medycyny Sądowej i Kryminologii, w Journal of Forensic and Legal Medicine, Alkoholizm i Narkomania, Alcoholism and drug addiction, Legal medicine forensic science international. Bierze także udział w projektach naukowych – przydatność metod immuno-histo-chemicznych do oceny wieku krwinków podtwardówkowych i rejestr zdarzeń niepożądanych oraz zgonów związanych z uprawianiem i podejmowaniem aktywności fizycznej koordynowanego przez Zakład Kardiologii Sportowej i Nieinwazyjnej Diagnostyki Kardiologicznej. Nie sposób przytoczyć szczegółowo wszystkich prac i osiągnięć pani doktor Aleksandry Borowskiej – Solonyko ale należy podkreślić, iż przed doktoratem posiadała punktację 16 MNiZW a po doktoracie uzyskała już 809 punktów oraz znaczący impact-faktor 24,178. Zestawienie to wskazuje na bardzo dynamiczny i aktywny rozwój naukowy. Biorąc pod uwagę całość rozwoju naukowego i dydaktycznego zdaniem recenzenta odpowiadają one wszystkim stawianym wymogom w przewodzie habilitacyjnym, tak więc pozwalam sobie przedstawić wniosek na ręce przewodniczącego Rady Dyscyplin Nauk Medycznych moją pozytywną opinię do całości rozwoju naukowego i dydaktycznego Aleksandry Borowskiej – Solonyko.

Z wyrazami poważania
prof. dr hab. n. med. Mirosław Parafiniuk

